

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per una entitat de l'àmbit de la salut, sobre l'exercici del dret de cancel·lació de dades contingudes a la història clínica

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una entitat de l'àmbit de la salut (en endavant, l'entitat), referit a una sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació d'una pacient, en relació amb les dades contingudes en la seva història clínica (en endavant, HC) i en la dels seus fills. En concret, l'afectada demana l'eliminació de qualsevol referència a ovodonació, donació d'embrions, adopció d'embrions o similar, en qualsevol suport digital o en paper.

La consulta exposa que s'ha denegat provisionalment el dret de cancel·lació sol·licitat en espera de conèixer l'opinió de l'Autoritat sobre aquesta qüestió, respecte la que s'ha de buscar, segons la consulta, l'equilibri entre la conservació de la HC (Llei 21/2000, d'autonomia del pacient) i la normativa de protecció de dades personals.

La consulta afegeix que les anotacions que consten en la HC de l'afectada sobre la donació d'embrions són certes i rellevants en el temps que dura l'embaràs i el part, i també que, passat un temps, aquesta informació perd la seva rellevància. A això s'afegeix que no consta cap anotació registrada en la HC digital dels fills, relativa a les dades que es pretén cancel·lar. La consulta afegeix que es desconeix si el fet de la donació d'embrions, que no es va realitzar en el centre que formula la consulta, determina un ús diferenciat de la informació.

Per tot l'exposat, es sol·licita el parer de l'Autoritat, respecte si cal realitzar o no la cancel·lació de les dades que sol·licita la interessada.

Analitzada la consulta, i vista la normativa aplicable i l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

La consulta es refereix a l'exercici del dret de cancel·lació per part d'una pacient, en relació amb les dades contingudes en la seva història clínica i en les HC dels seus fills. En concret, l'afectada demana l'eliminació de qualsevol referència a ovodonació, donació d'embrions, adopció d'embrions o similar, en qualsevol suport digital o en paper.

La consulta exposa que s'ha denegat provisionalment el dret de cancel·lació sol·licitat en espera de conèixer l'opinió de l'Autoritat sobre aquesta qüestió.

Cal partir de la base que, segons la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), és dada personal qualsevol informació relativa a persones físiques identificades o identificables (article 3.a) de l'LOPD). Les dades personals referides a la salut de les persones són dades

sensibles, mereixedores d'una especial protecció en la normativa de protecció de dades (articles 7.3 i 8 de l'LOPD).

La normativa de protecció de dades reconeix una sèrie de drets (d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, o drets ARCO), a les persones físiques titulars de les dades que són objecte de tractament (article 3.e) de l'LOPD), en relació amb aquestes dades personals.

En concret, segons disposa l'article 16.2 de l'LOPD, han de ser cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa l'LOPD i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.

Segons l'article 16.3 de l'LOPD (i article 31.2 RLOPD), la cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.

Segons l'article 5.1.b) del RLOPD, la cancel·lació és el procediment en virtut del qual el responsable cessa en l'ús de les dades. Aquest mateix article afegeix que la cancel·lació implica el bloqueig de les dades, consistent en la identificació i reserva d'aquestes dades amb la finalitat d'impedir-ne el tractament excepte per posar-les a disposició de les administracions públiques, jutges i tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament i només durant el termini de prescripció de les responsabilitats esmentades. Transcorregut aquest termini s'ha de procedir a la supressió de les dades.

En el cas que ens ocupa, l'afectada sol·licita la cancel·lació de determinades dades personals, en concret, les que facin referència a ovodonació, donació d'embrions, adopció d'embrions o similar, tant de la seva HC com de les HC dels seus fills.

A continuació, es farà referència en primer lloc a l'exercici del dret de cancel·lació en relació amb les dades personals de la HC de la pròpia afectada. Posteriorment, ens referirem a la cancel·lació sol·licitada en relació amb les HC dels fills de l'afectada.

III

Els drets ARCO són drets personalíssims i els ha d'exercir la persona afectada (article 23.1 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, que aprova el Reglament que desplega l'LOPD –RLOPD-). En el cas que ens ocupa, l'afectada té dret a exercir el dret de cancel·lació respecte les seves pròpies dades personals, que hagin estat objecte de tractament. En concret, als efectes que ens ocupen, l'afectada pot exercir el dret de cancel·lació respecte les dades que estiguin incloses en fitxers (article 3.b) LOPD) de titularitat del centre o centres que formen part de l'entitat que formula la consulta.

Partim de la base que el dret de cancel·lació, juntament amb la resta de drets ARCO, constitueix una de les facultats essencials que integren el dret d'autodeterminació informativa (article 18.4 Constitució). En la mesura que es tracta d'un dret fonamental, les limitacions al compliment efectiu d'aquest dret han de ser les mínimes i, en qualsevol cas, han d'estar previstes en la normativa de protecció de dades.

En aquest sentit, cal fer esment de l'article 16.5 de l'LOPD, segons el qual:

*“Les dades de caràcter personal han de ser **conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables** o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat.”*

Segons l'article 33 del RLOPD, no procedirà la cancel·lació en els següents casos:

*“1. La cancel·lació no pertoca quan les dades de caràcter personal han de ser conservades **durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables** (...).
2. També es poden denegar els drets de rectificació o cancel·lació en els supòsits en què ho prevegi una llei o una norma de dret comunitari aplicable directament o quan aquesta llei o norma impedeixin al responsable del tractament revelar als afectats el tractament de les dades a què es refereixi l'accés.”*

És a dir, segons la normativa de protecció de dades, per procedir a l'efectiva cancel·lació de dades personals d'entrada caldrà tenir en compte els terminis de conservació que, en cada cas, pugui preveure la corresponent normativa aplicable. L'existència dels dits terminis de conservació, comporta que la cancel·lació no es pugui dur a terme, al menys, fins que aquests s'exhaureixin.

Caldrà referir-se a les previsions de la legislació sanitària (Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica, reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica), relatives a la conservació de la HC.

L'article 9.1 de la Llei 21/2000, defineix la HC com *“el conjunt de documents relatius al procés assistencial de cada malalt tot identificant els metges i la resta de professionals assistencials que hi han intervingut. S'ha de procurar la màxima integració possible de la documentació clínica de cada pacient. Aquesta integració s'ha de fer, com a mínim, en l'àmbit de cada centre, on hi ha d'haver una història clínica única per a cada pacient.”* En el mateix sentit, l'article 14.1 de la Llei bàsica 41/2002.

L'article 10.1 de la Llei 21/2000, determina les dades que ha d'incloure la HC. A banda de dades d'identificació del malalt i de l'assistència (art. 10.1.a) Llei 21/2000), i de dades socials (art. 10.1.c) Llei 21/2000), l'apartat b) de l'article 10.1, citat, preveu que la HC ha d'incloure les dades clínic assistencials següents:

*“Antecedents familiars i personals fisiològics i patològics.
Descripció de la malaltia o el problema de salut actual i motius successius de consulta.
Procediments clínics emprats i llurs resultats, amb els dictàmens corresponents emesos en cas de procediments o exàmens especialitzats, i també els fulls d'interconsulta.
Fulls de curs clínic, en cas d'ingrés.
Fulls de tractament mèdic.
Full de consentiment informat si és pertinent.
Full d'informació facilitada al pacient en relació amb el diagnòstic i el pla terapèutic prescrit, si escau.
Informes d'epicrisi o d'alta, si s'escauen.
Document d'alta voluntària, si s'escau.
Informe de necròpsia, si n'hi ha.
En cas d'intervenció quirúrgica, s'ha d'incloure el full operatori i l'informe d'anestèsia, i en cas de part, les dades de registre.”*

Les dades personals a què es refereix la consulta, respecte les quals l'afectada sol·licita la cancel·lació, són, com s'ha avançat, “qualsevol referència a ovodonació, donació d'embrions, adopció d'embrions o similar”. La informació en qüestió, que

l'afectada pretén cancel·lar, es referiria, en definitiva, al fet que aquesta s'hauria sotmès a determinades tècniques de reproducció assistida i, pel que es desprèn de la consulta, al procés assistencial seguit en relació amb el corresponent embaràs i part.

Per la informació aportada, es dedueix que aquesta informació s'hauria pogut tractar, principalment, en el context de les visites o consultes mèdiques o hospitalàries durant el curs de l'embaràs i, posteriorment, en relació amb la informació tractada durant el part i, si escau, en els fulls de curs clínic associat a l'ingrés hospitalari.

En aquest sentit, s'hauria de considerar que les dades respecte les quals es sol·licita la cancel·lació formen part del contingut mínim de la HC, de conformitat amb allò establert per l'article 10.1.b) de la Llei 21/2000 esmentada.

Els apartats 4 i 6 de l'article 12 de la Llei 21/2000, en la seva redacció donada per la Llei 16/2010, del 3 de juny, fixen uns terminis obligatoris de conservació de determinada documentació que forma part de la HC:

(...)

*4. De la història clínica s'ha de conservar, juntament amb les dades d'identificació de cada pacient, **com a mínim durant quinze anys des de la data d'alta de cada procés assistencial**, la documentació següent:*

- a) Els fulls de consentiment informat.*
- b) Els informes d'alta.*
- c) Els informes quirúrgics i el registre de part.*
- d) Les dades relatives a l'anestèsia.*
- e) Els informes d'exploracions complementàries.*
- f) Els informes de necròpsia.*
- g) Els informes d'anatomia patològica.*

*(...) 6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir **un cop hagin transcorregut cinc anys** des de la data d'alta de cada procés assistencial."*

Així, segons les previsions citades de l'article 12 de la Llei 21/2000, s'imposa l'obligació legal de conservar durant un període de 15 anys, únicament la documentació prevista, de forma taxada, en l'article 12.4 de la Llei 21/2000. Pel que fa a la resta de documentació que integra la HC (article 10.1 Llei 21/2000), no inclosa en l'article 12.4 de la mateixa llei, es pot destruir al cap de 5 anys des de la data d'alta de cada procés assistencial.

Així, partint de la base, com es desprèn de la informació aportada, que en la HC de l'afectada les anotacions sobre la donació d'embrions s'haurien tractat, bàsicament, al llarg del procés assistencial relacionat amb el seguiment de l'embaràs i, si escau, en el registre o informes relatius al part dels fills de l'afectada, caldria considerar que la informació objecte de consulta s'hauria de conservar, d'entrada, durant 5 anys a comptar des de la data d'alta de cada procés assistencial, entenent com a tal, la dels naixements dels fills de l'afectada i, més concretament, la data de la consegüent alta hospitalària de l'afectada.

En el cas que aquesta informació s'hagi fet constar en els corresponents informes d'alta (art.4.b) Llei 21/2000), en el registre de part o, en cas d'existir, en informes quirúrgics (art. 12.4.c) Llei 21/2000) o en informes d'exploracions complementàries (art. 12.4.e) Llei 21/2000), en definitiva, en algun dels documents que de forma taxada preveu l'article 12.4 de la Llei 21/2000 –extrem que la consulta no concreta–, el període de conservació seria de 15 anys, també a comptar des de la data d'alta de cada

procés assistencial, en els termes assenyalats (data dels naixements dels fills de l'afectada i, més concretament, la consegüent alta hospitalària de l'afectada).

Sobre aquesta qüestió, caldria tenir en compte les previsions del Reial decret 1093/2010, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el conjunt mínim de dades dels informes clínics en el Sistema Nacional de Salut.

El RD 1093/2010 té per objecte establir el conjunt mínim de dades que han de contenir determinats documents clínics (article 1), en concret, els establerts en l'article 3.1 del citat RD:

"1. Els documents clínics per als quals s'estableix un conjunt mínim de dades són els següents:

- a) Informe clínic d'alta, detallat a l'annex I.*
- b) Informe clínic de consulta externa, detallat a l'annex II.*
- c) Informe clínic d'urgències, detallat a l'annex III.*
- d) Informe clínic d'atenció primària, detallat a l'annex IV.*
- e) Informe de resultats de proves de laboratori, detallat a l'annex V.*
- f) Informe de resultats de proves d'imatge, detallat a l'annex VI.*
- g) Informe de cures d'infermeria, detallat a l'annex VII.*
- h) Història clínica resumida, detallada a l'annex VIII."*

L'Annex I del RD 1093/2010 preveu incloure determinades dades del pacient en l'informe clínic d'alta. Entre d'altres, es preveu la inclusió de la variable referida als antecedents del pacient, entre les que s'inclouen els "*antecedents neonatals, obstètrics i quirúrgics.*" L'Annex I esmentat també explicita que en l'informe d'alta cal fer constar la història actual del pacient, l'exploració física, el resum de proves complementàries, o l'evolució del pacient, entre d'altres. El RD 1093/2010 també preveu incloure aquestes variables, esmentades, en d'altres documents clínics als que es refereix l'article 3 del propi RD 1093/2010.

Amb tot això, és probable que les dades que l'afectada pretén cancel·lar constin, al menys, en els corresponents informes clínics d'alta i, probablement, en d'altres documents inclosos en l'article 12.4 de la Llei 21/2000, respecte els quals cal aplicar necessàriament un termini de conservació de 15 anys.

En qualsevol cas, en el supòsit que ens ocupa, l'existència d'uns períodes de conservació de determinades informacions tractades en el context de la HC de l'afectada, previstos en la normativa sectorial aplicable en els termes exposats, impediria l'efectiva cancel·lació de la informació en qüestió, a dia d'avui, en cas que no s'hagin acomplert encara els terminis legals, esmentats. En qualsevol cas, quan s'acompleixin aquests terminis, es podria procedir a l'efectiva cancel·lació de les dades de la HC de l'afectada, tal i com sol·licita aquesta, a no ser que concorri altra normativa legal que imposi la conservació de la informació, qüestió a la que ens referirem més endavant.

Independentment que s'hagin acomplert els terminis de conservació previstos en la Llei 21/2000 o no, qüestió que dependrà, com ha quedat assenyalat, de les dates d'alta de cada procés assistencial i que, en conseqüència, correspongui o no cancel·lar les dades, cal fer avinent que el responsable del tractament ha d'atendre sempre l'exercici dels drets ARCO, en el sentit que ha donar una resposta a l'afectada, encara que la cancel·lació de dades no hagi de realitzar-se de forma efectiva en el moment en què es sol·licita per part d'aquesta.

IV

La consulta fa notar que *“les anotacions que consten en la HC de (l’afectada) sobre la donació d’embrions són certes i rellevants en el temps que dura l’embaràs i part però també és cert que amb el temps perd la seva rellevància.”*

Sens perjudici de la necessitat de conservar, si escau, la dita informació durant els períodes estipulats en la normativa aplicable (art. 12 Llei 21/2000, citada), qüestió a la que ja ens hem referit, cal fer referència a l’apartat 7 de l’article 12 de la Llei 21/2000, segons el qual:

*“No obstant el que estableixen els apartats 4 i 6, **s’ha de conservar** d’acord amb els criteris que estableixi la comissió tècnica en matèria de documentació clínica, a què fa referència la disposició final primera, **la documentació que sigui rellevant** a efectes assistencials, que ha d’incorporar el document de voluntats anticipades, i la documentació que sigui rellevant, especialment, a efectes epidemiològics, de recerca o d’organització i funcionament del Sistema Nacional de Salut. En el tractament d’aquesta documentació s’ha d’evitar identificar les persones afectades, (...).”*

L’article 15.2 de la Llei bàsica 41/2002, disposa que:

*“La història clínica té com a finalitat principal facilitar l’assistència sanitària, deixant constància de totes les dades que, **sota criteri mèdic**, permetin el coneixement veraç i actualitzat de l’estat de salut”.*

Tenint en compte aquestes previsions, és clar que la normativa reguladora de la HC obliga a tenir en compte el criteri de la rellevància de la informació a efectes de la conservació de la documentació clínica. I aquesta rellevància s’haurà de justificar, lògicament, a partir del criteri mèdic.

Aquestes previsions legals permetrien, si escau, allargar el període de conservació de les dades objecte de consulta més enllà dels terminis mínims de conservació previstos en la Llei 21/2000, als que ens hem referit.

Ara bé, dit això, el fet que en la consulta s’indica que després de l’embaràs aquesta informació amb el temps “perd la seva rellevància”, no sembla que pugui permetre allargar els terminis de conservació que preveu la Llei 21/2000.

V

La consulta també fa referència a si el fet que la donació d’embrions no es va realitzar en el centre que depèn de l’entitat que formula la consulta, determina un tractament diferenciat de la informació.

Cal referir-se, d’entrada, a la normativa específica sobre tècniques de reproducció assistida, en concret, a la Llei 14/2006, de 26 de maig, de tècniques de reproducció humana assistida.

L’article 3.6 de la Llei 14/2006, citada, disposa que:

*“Totes les dades relatives a la utilització d’aquestes tècniques s’han de recollir en **històries clíniques individuals**, que han de ser tractades amb les degudes garanties de confidencialitat respecte de la identitat dels donants, de les dades i condicions dels usuaris i de les circumstàncies que concorrin en l’origen dels fills nascuts així. No obstant*

això, s'ha de mirar de mantenir la màxima integració possible de la documentació clínica de la persona usuària de les tècniques.”

Segons l'article 18.3 de la Llei 14/2006, citada:

*“Els equips mèdics han de recollir en **una història clínica**, custodiada amb la deguda protecció i confidencialitat, totes les referències sobre els donants i usuaris, així com els consentiments signats per a la realització de la donació o de les tècniques.*

Les dades de les històries clíniques, excepte la identitat dels donants, s'han de posar a disposició de la receptora i de la seva parella, o del fill nascut per aquestes tècniques o dels seus representants legals quan arribi a la majoria d'edat, si ho sol·liciten.”

La Llei 14/2006 preveu la formalització d'una HC individual, que el centre en qüestió ha de protegir per tal de garantir la confidencialitat de la informació que conté en els termes que es preveuen en la dita llei, i també preveu expressament que les dades d'aquesta HC han de quedar a disposició, entre d'altres, dels fills, quan aquests arribin a la majoria d'edat.

Ara bé, les previsions de la Llei 14/2006 afectarien, pròpiament, a la conservació de la HC del centre on es va produir la donació, que no és el centre que formula la consulta, per la qual cosa cal tenir en compte el següent.

L'ordenament jurídic, en concret, la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i oportunitats en la infància i l'adolescència (LDOIA), estableix la protecció dels drets i els interessos dels menors, entorn a un principi rector i fonamentador de les actuacions públiques, com és l'interès superior del menor (article 5.1 LDOIA).

La LDOIA reconeix expressament que els infants i els adolescents tenen dret a cercar, rebre i utilitzar la informació adequada a llur edat i condicions de maduresa (article 32.1 LDOIA), així com el dret dels infants i adolescents a conèixer els seus orígens (article 30 LDOIA):

“1. Els infants i els adolescents tenen dret a llur identitat personal i sexual, i a tenir un nom i una nacionalitat, des del moment de néixer.

2. Els infants i els adolescents tenen dret a conèixer llur origen genètic, pares i mares biològics i parents biològics.

3. Els infants i els adolescents tenen dret a sol·licitar a les administracions públiques competents la documentació que els permeti acreditar llur identitat.”

A això cal afegir el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 117 de la mateixa LDOIA:

2. L'infant o l'adolescent té dret a conèixer, en funció de la seva edat i capacitat, la seva història personal i familiar i, si ha estat separat de la seva família d'origen de manera definitiva, els seus antecedents culturals i socials, que han d'ésser sempre respectats.

3. Assolida la majoria d'edat, la persona interessada té dret a accedir al seu expedient i a conèixer les dades sobre els seus orígens i parents biològics. Amb aquesta finalitat, l'òrgan competent en matèria de protecció dels infants i els adolescents ha d'iniciar un procediment confidencial de mediació, previ a la revelació dels possibles parents biològics, en el marc del qual, tant la persona interessada com les persones afectades han d'ésser informades de les circumstàncies familiars i socials respectives, i de l'actitud manifestada per l'altra part amb relació a la possible trobada.”

És a dir, la persona menor d'edat té reconegut un dret a conèixer la seva història personal i familiar, atenent a la seva edat i capacitat. A més, quan aquesta persona assoleixi la majoria d'edat, tindrà un dret a conèixer, per sí mateixa, els seus orígens i parents biològics.

Aquest dret implica, als efectes que interessin en aquest dictamen, que a partir del moment en què els fills de l'afectada assoleixin la majoria d'edat, i fins i tot abans en els termes que ho prevegi la normativa, hauran d'estar en disposició d'accedir a la informació referida als seus orígens biològics.

Per tal que l'exercici del dret d'accés a la pròpia informació, en concret, a la informació sobre els propis orígens biològics per part dels fills de l'afectada, resulti viable, requereix que s'hagi conservat la informació relativa al fet que en el seu moment es va produir una donació d'embrions. I no només això. Aquesta informació ha de ser localitzable per part dels fills. Cal tenir en compte en aquest sentit que llevat que la mare els transmeti als fills la informació sobre el tractament seguit i sobre la clínica on es va dur a terme el tractament, els fills difícilment podrien localitzar aquesta informació.

Per això, el fet que aquesta informació consti a la història clínica de la mare, i es conservi fins més enllà de la seva majoria d'edat, constitueix una garantia pels fills que, arribada la majoria d'edat, i sens perjudici que en funció de les circumstàncies del cas concret també puguin arribar a conèixer-los per altres vies, poden per aquesta via arribar a conèixer els seus orígens biològics.

D'aquesta manera, l'obligació de conservar la informació objecte de consulta, afectaria ja no només a la informació continguda en la HC del centre on es va produir la donació d'embrions (per aplicació de la Llei 14/2006), sinó també a la informació relativa a la donació d'embrions que pugui constar en la HC de l'afectada. Aquesta conservació es justificaria en la satisfacció del dret dels fills a conèixer els seus orígens biològics quan assoleixin la majoria d'edat, en atenció al que estableix la LDOIA.

Per tot això, als efectes de la consulta, es conclou que la informació sobre la donació d'embrions, continguda en la HC que el centre té sobre l'afectada, s'ha de conservar per aplicació de la legislació estudiada, de manera que aquestes dades han de quedar a disposició dels fills nascuts per tècniques de reproducció assistida –els fills de l'afectada-, quan assoleixin la majoria d'edat.

Ara bé, el dret a que la informació sobre la donació d'embrions es conservi en els termes exposats, es reconeix a favor dels fills de l'afectada, i no amb caràcter general a favor d'altres persones.

Partint d'això, i tenint en compte la consideració feta sobre la irrellevància, des d'un punt de vista mèdic, de la informació amb posterioritat a l'embaràs i el part, res impedeix que el centre que formula la consulta procedeixi a limitar l'accés a la informació sobre la donació d'òvuls, en relació amb possibles accessos per part de persones diferents dels fills.

En aquest sentit, cal tenir en compte que l'article 9 de l'LOPD i el Títol VIII del RLOPD configuren les mesures de seguretat que cal aplicar en atenció a la informació tractada. La informació de salut és especialment sensible, i per tant cal aplicar les mesures de nivell alt. En concret, l'article 113.1 del RLOPD disposa que l'accés a la documentació s'ha de limitar exclusivament al personal autoritzat.

En definitiva, la normativa de protecció de dades articula amb caràcter general una limitació d'accés a la informació personal, que cobra una especial rellevància en el cas que ens ocupa. Així, si el centre limita l'accés (amb excepció dels fills), respecte una informació de salut que, passat l'embaràs i el part, probablement deixa de ser rellevant des d'un punt de vista mèdic i assistencial, estaria garantint adequadament la confidencialitat de la informació, que reclama l'afectada.

VI

Pel que fa a l'exercici del dret de cancel·lació respecte les dades personals que es puguin tractar en les HC dels fills de l'afectada, i per al cas que aquests siguin menors d'edat, cal fer les següents consideracions.

D'acord amb l'article 236-1 del Llibre segon del Codi Civil de Catalunya, els progenitors són els titulars de la potestat parental respecte als fills menors no emancipats.

D'acord amb l'article 236-18, l'exercici de la potestat sobre els fills comporta la representació legal d'aquests. L'apartat 2 de l'article 236-18 exclou de la representació legal dels fills els actes relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulin estableixin una altra cosa.

La Llei 21/2000, citada, regula l'accés a la HC (article 13), i preveu expressament que s'hi pugui accedir per representació. Ara bé, la Llei 21/2000 no conté previsions específiques sobre el dret de cancel·lació de dades de la HC, de manera que, en relació amb l'exercici d'aquest dret, cal remetre's a les previsions de la normativa de protecció de dades, en concret, a l'article 23.2.b) del RLOPD, que estableix que, quan l'afectat estigui en situació d'incapacitat o minoria d'edat que impossibiliti l'exercici personal dels drets ARCO, aquests els pot exercir el seu representant legal, cas en què és necessari que s'acrediti aquesta condició.

Atès que es desconeix l'edat concreta dels fills de l'afectada, respecte els quals aquesta pretén exercir el dret de cancel·lació de dades, cal tenir en compte que l'article 13 del RLOPD reconeix als menors majors de 14 anys la capacitat de consentir el tractament de dades de caràcter personal, la qual cosa portaria a considerar que, en cas que els fills de l'afectada siguin menors d'edat i majors de 14 anys, també podran exercir el dret de cancel·lació directament, ja que no tindria sentit reconèixer capacitat per consentir un tractament de dades i no per exercir els drets ARCO, en concret, als efectes que interessin, el dret de cancel·lació.

Això no ha de portar a concloure que els pares que ostenten la potestat parental – l'afectada, en el cas que ens ocupa –, no puguin exercir els drets ARCO en relació amb les dades de la HC d'un fill menor que sigui major de 14 anys, atès que el contingut de la potestat parental justifica aquest accés.

En aquest sentit, l'article 236-2 del Codi Civil de Catalunya estableix que la potestat parental és una funció inexcusable que, en el marc de l'interès general de la família, s'exerceix personalment en interès dels fills, d'acord amb llur personalitat i per a facilitar-ne el ple desenvolupament.

Per tant, aquesta funció inexcusable de protecció dels interessos dels fills, que l'ordenament jurídic atribueix als titulars de la potestat parental, habiliten que aquests – en el cas que ens ocupa, l'afectada –, puguin exercir els drets ARCO en nom i representació dels fills menors d'edat, quan ho considerin convenient.

Per tot això caldria reconèixer, d'entrada, el dret de l'afectada a exercir el dret de cancel·lació en nom i representació dels seus fills, si aquests són menors d'edat, respecte les dades que puguin estar contingudes en els fitxers que són responsabilitat del centre o centres de l'entitat, específicament, en la HC d'aquests menors, sempre que l'afectada acrediti la condició de representant dels menors.

Ara bé, dit això, la consulta exposa que en relació amb la HC digital dels fills no hi ha raó de cancel·lació perquè, fins ara, no consta cap anotació registrada de "ovodonació/donació d'embrions/adopció d'embrions" o similar en cap registre o anotació al curs clínic de la HC. A la consulta afegeix que no existeix el suport paper d'aquestes HC.

Per la informació aportada, doncs, sembla que les dades que l'afectada sol·licita cancel·lar no formen ni han format part de les HC dels fills, ni en suport paper –que no existeix- ni en suport digital, de manera que aquesta informació no hauria estat objecte de tractament en les HC d'aquests fills.

En conseqüència, en relació amb el cas plantejat no es podria atorgar el dret de cancel·lació exercit respecte les HC dels fills, doncs no correspon cancel·lar unes dades que no han estat objecte de tractament.

Sens perjudici d'això, i com ha quedat assenyalat, el fet que no hagi de prosperar, en un cas concret, l'exercici d'un dret ARCO (en aquest cas, d'un dret de cancel·lació), no obsta perquè el responsable hagi de donar una resposta adequada a l'afectada, explicant el motiu pel qual no es pot procedir a cancel·lar la informació personal sol·licitada.

VII

Finalment, cal recordar que l'exercici d'un dret ARCO, en aquest cas, del dret de cancel·lació, és independent de l'exercici de la resta de drets ARCO (article 24.1 RLOPD).

Com ha quedat exposat, la informació objecte de consulta ha de ser conservada, en els termes de la Llei 21/2000, i també s'haurà de conservar de manera que es garanteixi l'accés futur per part dels fills, en els termes que els reconeix la legislació estudiada (Llei 14/2006 i LDOIA).

Sens perjudici d'això, cal fer avinent que l'afectada té el dret d'oposar-se al tractament de la informació, en concret, en relació amb possibles accessos a la informació per part de persones diferents dels fills.

El dret d'oposició (article 6.4 LOPD) es concreta en l'article 34 del RLOPD, en els següents termes:

"El dret d'oposició és el dret de l'afectat per tal que no es porti a terme el tractament de les seves dades de caràcter personal o se cessi en aquest tractament en els supòsits següents:

*a) Quan no sigui necessari el seu consentiment per al tractament, a conseqüència que hi hagi un motiu legítim i fundat, referit a la seva situació personal concreta, que ho justifiqui, sempre que una llei no disposi el contrari.
(...)"*

En definitiva, res impedeix que l'afectada exerceixi, si ho considera convenient, el seu dret d'oposició al tractament de les dades, incloent qualsevol cessió o accés (sens

perjudici del dret d'accés dels fills), en base a algun motiu legítim i fundat referit a la seva situació personal concreta, que haurà de justificar (article 6.4 LOPD i articles 34 i 35 RLOPD).

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

En relació amb el dret de cancel·lació sol·licitat per l'afectada respecte la informació inclosa en la seva pròpia HC, s'han de tenir en compte els terminis legals de conservació previstos en la normativa específica (Llei 21/2000), cosa que pot condicionar l'efectiva cancel·lació de les dades, en els termes exposats en el Fonament Jurídic III d'aquest dictamen.

El dret a conèixer els propis orígens biològics, configurat per la LDOIA, comporta la conservació de la informació sobre la donació d'embrions que consta en la HC de l'afectada que es troba en el centre que formula la consulta, de manera que aquestes dades han de quedar a disposició dels fills nascuts per tècniques de reproducció assistida –els fills de l'afectada-, quan assoleixin la majoria d'edat.

Sens perjudici del dret d'accés dels fills de l'afectada, tenint en compte la irrellevància, des d'un punt de vista mèdic, de la informació amb posterioritat a l'embaràs i el part, res impedeix que el centre procedeixi a limitar altres accessos a la informació sobre la donació d'òvuls.

Atès que, per la informació aportada, les dades que l'afectada sol·licita cancel·lar no formen ni han format part de les HC dels fills, ni en suport paper –que no existeix- ni en suport digital, no es podria atorgar el dret de cancel·lació exercit respecte aquestes HC, doncs no correspon cancel·lar unes dades que no han estat objecte de tractament.

Res impedeix que l'afectada exerceixi, si ho considera convenient, el seu dret d'oposició al tractament de les dades, incloent qualsevol cessió o accés (sens perjudici del dret d'accés dels fills), en base a algun motiu legítim i fundat referit a la seva situació personal concreta, que haurà de justificar (article 6.4 LOPD i articles 34 i 35 RLOPD).

Barcelona, 15 de maig de 2015